

передають своїм дітям. Тому сучасна українська молодь має і такі риси

- недостатньо високий рівень політичної свідомості;
- недовіри до державних інституцій обумовлює негативне ставлення молоді до політичної діяльності взагалі;
- невпевненість в майбутньому призведе до того, що молодь так само як і їх батьки майже весь свій час витрачає на вирішення проблем свого матеріального забезпечення. Для цього багато часу приділяється саме професійному самовизначенню. Все це вимагає від молодої людини таких зусиль, що політична діяльність об'єктивно відступає на самі останні позиції в житті.

Молодь і політичні партії

Панченко Ю.В. ст.викл., к.іст. н.

Сучасна українська молодь живе в досить бурхливий час. Саме від її політичної свідомості, політичної культури та ідеології залежить майбутнє України. І тому дуже важливим є питання участі молоді в політичній боротьбі за владу. Українські партії розробляють спеціальні молодіжні програми, утворюють молодіжні організації під своїм патронажем.

За цих умов виникає наукова потреба, в оновленні теоретичного та практичного інструментарію дослідження молоді, а також усіх форм її діяльності, у тому числі політичної активності.

Якщо проаналізувати досвід партійної розбудови в Україні, то ми бачимо, що для більшості політичних партій, не зважаючи на їх бажання залучити молодь до політичної боротьби, характерна відсутність систематичної роботи з молоддю. У міжвиборчій період інтерес до молоді зменшується. Тільки під час виборів, під час кризових ситуацій у суспільстві партійна еліта звертається до студентства і прагне активізувати їх. Прикладом є проведення масових акцій – «Україна без Кучми», «Майдан» тощо.

Також для взаємовідносин політичних партій і молоді характерно не співпадання, єдність ідеологічних засад. Саме тому питання залучення молоді до вироблення ідеології політичних партій залишається доволі проблематичним. В силу свого віку

основна частина молоді не має чітких переконань, що базуються на життєвому досвіді і тому можуть стати предметом маніпуляцій в суспільстві. Більшість молоді, як і всього суспільства, бачать свою самореалізацію не стільки в плітничій боротьбі скільки в економічному добробуті.

Молодь, її політична активність потребує партійних «інвестицій», своєчасність яких стане запорукою створення передумов для подальших суспільно-політичних трансформацій.

Для зростання політичної активності молодих людей треба щоб політичні інтереси партій поєднувались з соціальними проблемами молоді. За таких обставин посилюється роль молоді як партнера політичних партій.

Досить відчутною на сьогодні стає потреба в молодих досвідчених лідерах, здатних не лише відстоювати інтереси молодого покоління, а й стати дієвим партійним резервом.

Для українських партій має бути цікавим зарубіжний досвід партійної розбудови та участі в ній молоді, щоб не просто використовувати молодь, а саме підготувати її до політичної боротьби. Для політичних партій Північної Америки та Західної Європи розповсюдженою формою набуття знань є політична освіта, яка значною мірою фінансується державою. Проводяться семінари, на які запрошуються молоді політики, які вже пройшли в парламент, а також представники громадських організацій, де відбувається обмін досвідом та пошук спільних рішень.

В нашій країні також існує проблема створення сприятливих умов щодо залучення української молоді до громадського життя (починаючи з шкільних громад, студентського самоврядування тощо). Але це вже частина іншої проблеми, а саме відсутність сформованого громадянського суспільства в Україні. Це залишає без уваги громадську думку, позбавляє громаду механізмів впливу на органи державної влади та на політичну владу.

Для вирішення більшості з вищеназваних проблем треба прийняти наступні міри. По-перше, спрямувати організаційні зусилля громадських організацій і політичних партій на вдосконалення механізмів самоуправління в молодіжному середовищі, підвищення політичної активності молоді, вирішення

молодіжних проблем. По-друге, частіше проводити кругли столи, громадські слухання, семінари, дискусійні клуби, конференції з проблем підвищення політичної активності молоді, взагалі з політичних проблем (політична культура, політична соціалізація молоді, політична свідомість, політична ідеологія, взаємовідносини з політичною елітою, українські партії). Обговорення таких тем призведе до підвищення рівня освіти молоді, допоможе їм сформуванню своєї політичної та громадянської позиції і буде сприяти їх свідомій політичній діяльності. По-третє, вдосконалити систему координації роботи з підготовки кадрів для молодіжних громадських організацій і політичних партій.

Участь студентів у культурі як педагогічна проблема: аналіз досліджень польських науковців

Бондаренко О.О., аспірант

Роль виховання інтелектуальної еліти суспільства завжди належала закладам освіти, а особливо університетам, завданням яких є не тільки професійна підготовка фахівців, але й формування в них системи духовних та культурних цінностей. В період розвитку всесвітніх інтеграційних процесів, актуальності набувають питання взаємопроникнення та діалогу культур, розвитку міжнародних зв'язків, обміну культурно-освітнім досвідом, тому на часі дослідження вітчизняних науковців-компаративістів, які вивчають різні аспекти педагогіки зарубіжних країн – учасниць Євросоюзу та Болонського процесу.

Особливий інтерес становить досвід Польщі як країни географічно та етнічно близької до України. Аналіз польських наукових досліджень показав, що проблеми виховання нерозривно пов'язані з діяльністю у галузі культури, а саме: вихованням через культуру (В. Срочинський /W. Sroczyński/); участю індивіда у культурній діяльності (В. Св'онткевіч /W. Świątkiewicz/, А. Тишка /A. Tyszka/, Т. Гобан-Клас /T. Goban-Klas/, В. Лагодзінський /W. Lagodziński/, А. Сенковський /A. Sękowski/, А. Гладиш /A. Gładysz/, М. Сініца /M. Sinica/); формуванням культури студента (К. Гонет-Ясінська /K. Gonet-Jasińska/, Я. Парафінюк-Соїньська /J. Parafiniuk-Soińska/, Є. Семкув